

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ

ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜੰਗ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ MISC। ਸੰ. 2006 ਦੇ 48079

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 601/2005 ਦਾ ਡੀ.ਬੀ

18 ਅਕਤੂਬਰ 2007

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - ਐੱਸ. 427 ਅਤੇ 482 - ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ - ਅਦਾਲਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਐੱਸ. 427(1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ-ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ- ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ। ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ - ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ- ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 427 ਜਾਂ 482 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ- ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਵਿਵੇਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਲਿੰਗ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ 427(1) ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। PC ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 16)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ

ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482/427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਕੇ। PC ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 482 ਜਾਂ 427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੀ.ਸੀ

(ਪੈਰਾ 21)

ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਨ.ਐਸ.ਸੋਢੀ।

ਐਸਐਸ ਭਿੰਡਰ, ਐਡੀ. ਰਾਜ ਲਈ ਡੀ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਏ.ਜੀ.

ਨਿਰਣਾ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਭਾਵ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 103, ਮਿਤੀ 2 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 216, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਵਿਚ ਆਰ.1 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਫਆਈਆਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਵਿਚ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ 2005 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 601 ਡੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1485 ਐਸਬੀ ਆਫ 2003 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2005 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 601 ਡੀਬੀ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302, 201 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਥਾਣਾ ਧਰਮਕੋਟ ਵਿਖੇ 2 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 104 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 216, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1997, ਧਾਰਾ 399, 402, 379, 411 467,

468 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ ਸਦਰ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ ਸ਼ਾਹਕੋਟ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 302, 201, 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 2 ਜੁਲਾਈ 1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 103 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਧਰਮਕੋਟ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 104, ਮਿਤੀ 2 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 216, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 10 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ R1 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ। 1.000 ਧਾਰਾ 399 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਐਲ. ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਧਾਰਾ 403 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ 5,000 ਰੁ. ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਰ.ਐਲ. ਇਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 2003 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1485 ਐਸਬੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 103 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1,000 ਇਸ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਆਰ.ਐਲ. ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 411 ਦੇ ਤਹਿਤ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ 23 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰਣੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ।

(4) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ:-

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਕਾਉਣ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

(5) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੁਣ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ।

(6) ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 427 ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“427. ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। - (1) ਜਦੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਕੈਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। .

(2) ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ।

(7) ਸਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 427 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 427 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੈਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੈਦ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾਣ 'ਤੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਇਹ ਨਿਯਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ/ਕਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਾਰਾ 427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

"31. ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ। -
(1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ (1860 ਦਾ 45) ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ

ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਦੂਜੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ।

- (2) ਲਗਾਤਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(b) ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

- (3) ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(8) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 31 ਹੋਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਪੱਠੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 427 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜ਼ਮਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। . ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਅਗਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਢੰਗ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ। ਵਾਕ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ' ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਜ਼ਾਕਤ ਆਲੀਆ ਮੁਬਾਰਕ ਅਲੀ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 428 ਕਰੋੜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਪੀ.ਸੀ. ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 428 ਅਤੇ 427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 428 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 427 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਭਾਵ 427 ਵਿੱਚ ਵੀ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਾਕਤ ਆਲੀਆ ਮੁਬਾਰਕ ਅਲੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ:-

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੱਟ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਨਵਰਜੈਂਸ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਨਵਰਜੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਉਸੇ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ 0) ਏਆਈਆਰ 2001 (ਐਸਸੀ) 2255

ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 427 ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੁਧਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਚੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਪਹਿਲੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਝਲਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

(10) ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਅਖਤਰ ਹੁਸੈਨ ਉਰਫ਼ ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਹਿਮਦ ਭੱਟੀ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਰੋਕਥਾਮ), ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜਾ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"10. ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਸਮਕਾਲੀ ਵਾਕਾਂ ਲਈ ਅਖੌਤੀ ਸਿੰਗਲ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਵਾਕਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਜੋ ਅਨੁਪਾਤ ਉਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅੰਗੂਠਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਲਈ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਜਾਂ

ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਦੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(12) ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਫਿਰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 6 ਮਾਰਚ 1979 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 303 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਾ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫ਼ਾਸੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਕਵਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 427(2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"8. ਧਾਰਾ 427 ਕਰੋੜ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) PC ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਲ) ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦੌਰਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਵਾਕ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪਤਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੈਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਪਿਛਲੇ ਵਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਵਾਕ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਲਈ "ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ" ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਪਾਲ ਵਿਨਾਇਕ ਗੋਡਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਉਮਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 427 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗਰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਲਲਿਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਅਰਥ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਉਮਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਮਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 427 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ ਪਰ ਲਗਾਤਾਰ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਧਾਰਾ 427 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 427 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

(13) ਇਹ ਕੇਸ 1 ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਪਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦੌਰਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਉਸ ਢੰਗ, ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੇ. ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਜੈਰਾਜਨ (4) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਪਦੰਡ ਕੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਥੋੜਾ ਵੱਖਰਾ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ।

(14) ਵਾਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸ ਢੰਗ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇ. ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ (5) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਆਦਿ।

(15) ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਵੈਧ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਲਿੰਗ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਠੱਗੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ 20 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣਾ ਸੀ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੋਰੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਉਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀਟ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਲਿੰਗ। . ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ 427 (1) ਸੀਆਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। PC ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਨਿਯਮ. PC ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ

ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਆਦਤਨ ਹੋਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਸਲੂਕ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮਹਿਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (6) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (7) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਨੰਬਰ 80965 ਐਮ ਆਫ 2006 (ਸ੍ਰੀ ਕਾਂਤ ਗੌਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਟੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 482 ਜਾਂ 427 ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਪੀਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਦਾ ਪੂਰਾ ਬੈਚ

- (6) 1987 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 240
- (7) 1986 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 566
- (8) 2007 (2) ਲਾਅ ਹੋਰਲ (P&H) 921

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ (9) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਪੀਸੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 427 (1) ਸੀਆਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਕਰੋੜ ਦੀ ਧਾਰਾ 427(1) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜੈਤਾ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ (10) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 561-ਏ (ਹੁਣ 482 ਕਰੋੜ ਪੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ-ਨਾਲ। ਬੈਜਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (11) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਵੈਕੰਨਾ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (12) ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (13) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (14) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 427(1) ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏਐਸ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ (15) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਏ.ਐਸ.ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ

- (9) 1989 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 696
- (10) ਏਆਈਆਰ 1955 ਕਲਕੱਤਾ 632
- (11) ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੈਟ. 138
- (12) ਏਆਈਆਰ 1964 ਏਪੀ 449
- (13) 1974 CrL. ਐਲਜੇ 397
- (14) ਏਆਈਆਰ 1978 ਦਿੱਲੀ 138
- (15) 1975 CrL. ਐਲਜੇ 498

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ (ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 427) ਦੀ ਧਾਰਾ 397 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੇਖ ਖੁਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 427(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ

ਨਿਰਣਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤ ਫੰਕਟਸ ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2/64 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਏ.ਐੱਸ. ਨਾਇਡੂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੰਕਟਸ ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਏ.ਐਸ. ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏਐਸ ਨਾਇਡੂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਵੀ ਮਣੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪੀਸੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਭਾਸਕਰਨ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ, (16) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਸਕਰਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਮਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 362 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:-

“ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 427 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਏ.ਐਸ. ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1975 Cri.LJ 498) ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਾਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(18) ਇਹ ਵਿਚਾਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਣੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਓਵਰ-ਰੋਡ ਹੈ।

(19) ਚਾਕੋ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ, (17) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 427 ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਾਕੋ ਦੇ ਕੇਸ

(ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ, (18) ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ, (20) ਅਤੇ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਮ ਮਣੀਕੰਦਨ ਨਾਇਰ, (21)। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ

- (17) 2003 (4) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 841
- (18) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 736
- (19) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 87
- (20) 2000 (4) RCR (CrI.) 650 (SC)
- (21) 2001 (2) RCR (CrI.) 657

ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐੱਮ.ਆਰ.ਕੁਡਵਾ ਬਨਾਮ ਆਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (22) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਢੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਐੱਸ.ਐੱਲ.ਪੀ. ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 482/427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਲੇ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਖਤਰ ਹੁਸੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅੰਮਾਵਾਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਵਾਲੀਯਾਨੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (23) ਹੈ। J. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਲ 28 ਜਾਂ 35 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 427 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ 14 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 427 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

" 10. ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ

ਚੱਲਣਗੀਆਂ ਨਾ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ।

11. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 427 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੂਲ ਕੇਸਾਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ

(22) 2007 (1) AICLR 819

(23) ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸਸੀ 3544

ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ, ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 427 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

(20) ਐੱਮ.ਆਰ. ਕੁਦਵਾ (*ਸੁਪਰਾ*) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ.

(21) ਨਿਆਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਆਮ ਨਿਯਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ., ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਟਾਈਰਲ ਕੋਰਟ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482/427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਕੇ। ਪੀਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ

MR ਕੁਦਵਾ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 482 ਜਾਂ 427 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। PC ਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਪੂਰਵ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ, ਚਰਿੱਤਰ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਆਦਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੋਣਗੇ। ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਵੈਧ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 427 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਸਿਧਾਂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 427(1) ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਪੀਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਵਾਂਗੇ।

(23) ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ